

עולם האשה

נישואין לניסיון?

„האם יש צורך בתקופת-הרצה לפני הנישואין, בישראל של היום?“ עולם האשה שאל - ואלה התשובות שקיבל:

מבחינה מוסרית, אין לבעייה זו כל משמעות: השאלה מי שוכבת עם מי איננה שייכת בכלל לתחום המוסר. לזיכרה לא תנאף אין שום בסיס מוסרי — אף שמץ לא יותר מאשר להנחת-תסילין או שמירת השבת והכשרות. כל אלה הם צחים דתיים, ואדם דתי חייב לשמור לקיימם, כמו את כל הכתוב בתורה. אך בין הדת למסור אין כל קשר. אדרבא, קיים ביניהם ניגוד גדול. המוסר מכיר רק ביחסים בין אדם לחברו ולחברה שבה הוא חי, ולא ביחסים שבין אדם לאלוהיו. משום כך אדם דוני אינו מכיר כלל במוסר, כי בואת הוא ישע בד את עצמו לער כים אנושיים חילוי גיים, במקום לצור האלוהים.

ד"ר ייבוביץ

למדונה, מכל מקום, ודאי שאין שום זכות להתערב בעניין. כל מוסד-הנישואין היא מיותר. הנישואין הם מוסד דתי טהור, ולימדונה אסור לחורק חוקים בנידון. זוג שאינו רוצה לעיני הנישוא לפי דוקי-התורה, אין לכוף עליו חוקים חילוניים. וריבוי הגירושין אכן מר כיה שחוקי-המדנה לא יכולים להכריח זוג להישאר נשוי, אם אינו חפץ בכך. יש כמור בן צורך בחוקים שיבטיחו קיום הוגן לילדים עד בנרותם, כאשר ההורים אינם רוצים להמשיך לחיות ביחד. אך זה הכל. גבר ואשה שהביאו ילד לעולם, אינם רשאים (המשך בעמוד הבא)

שום תועלת. עצם העובדה שבני-הזוג יודעים שזה רק ניסיון, תגרום לכך שהם לא יתנהגו בטבעיות — ועדיין יעמדו בפני הפתעות לאחר שיחתנו.

את זאת אינני מעלה כסכרה סתם, אלא על-סמך ניסיוני בעבודתי. אין הבדל באחורי-הגירושין בין זוגות שלא חיו ביחד לפני הנישואין, לבין כאלו שכן עשו זאת. הדבר הזה יביא רק להרס חיי-המשפחה. חברה מתקנת דורשת שענייני-הנישואין יהיו ממוסדים, ילדים, כל עוד שאינם גדלים על עצים, זקוקים למיסגרת משפחתית. תקופת-הרצה היא מיסגרת רופפת מדי, שתביא רק לאימולום של הילדים שיחולדו כתוצאה מכך.

פרופסור ישעיהו ליבוביץ

אם גבר ואשה רוצים לחיות כזוג נשוי ללא חופה-יקידושי, בניגוד לצו-התורה, אין שום גורם הרשאי למנוע זאת בעדם. בני-אדם חופשיים לעשות מה שליבם חפץ, כל זמן שאינם פוגעים באחרים. בחברה החילונית, הוימה והפורנוגרפיה הם אלמנט יסודי. האיסור שלא לנאוף הוא איסור דתי.

תקופת-מה. הפיתרון לכל הבעייה הזו הוא במתן חינוך מבוגר יותר לבנות, חינוך מציאיתי ומודרני, לא לפי מסורת הרומנים של המאה ה-12.

מירה אברך, עתונאית

אברך

אני עוד חודשיים בת 44, וגרושה מי זה 15 שנה, אז איך אני יכולה לזכור אם זה רצוני או לא? טוב, אבל ברצינות: ברור שזהו דבר אל-מנטרי, אם אתה קורנה חתול בשק, לי עולם אינך יודע כי צד הוא יראה כי אשר הוא יוצא מ' תוך השק בשעה 6.30 בבוקר.

עו"ד אלישע שיינבוים

מומחה למשפטי-גירושין התשובה היא לא. תקופת-הרצה לא תביא

ח"כ שולמית אלוני

בפירוש כן. יש הבדל עצום בין להיפגש רק במסיבות ובבילויים, לבין חיים משותפים 24 שעות ביממה. בני-זוג יכולים להסתובב יחדיו זמן ממושך, ולא להכיר כלל. כי זה דבר אחר לגמרי כאשר קמים ורואים אחד את השני בבוקר. ואכן, המשיכיים הגדולים בחיי-הנישואין מתרחשים בדרך כלל בתקופה הראשונה.

אך תקופת-ההרצה הו מתאימה רק לציבור בעל בגרות מספקת. בישראל של היום, הייתי אומרת שהיא מתאימה לחבריה הקיבוצית ולבני דור שני ושלישי ב' ארץ. לבני דור ראשון בארץ, שזו להם תקופת-מעבר קשה, זהו ניסיון מסוכן. אשר לשאלה, מה יקרה אם בתקופת-ההרצה תיכנס הנעימה להריון, ולאחר-מכן יחליט הגבר שהיא אינה מוצאת חן בעיניו וינטוש אותה, ה' תשובה היא: לדעתי, אין הגבר חייב לפרנס את האשה כל חייו רק מפני שחי איתה

אלוני